

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב"דף הינמי" בשו"ת ומ"מ

דף צד.

שאחד מניף לכל החברים, ויל"ע האם זה בתורת שליחות וחשיב שכולם הניפו, או שמעשה של אחד עולה לכולם, ע"י נתיבות הקודש, וע"י מנחת חינוך קמא' ו' דמסתפק אם שייך שליחות בתנופה.

חומר בתנופה וכו', ע"י רש"ש מהו החומר בזה דהרי גם סמיכה נוהגת בחלק מקרבנות הציבור. **תוד"ה סמיכה**, ע"י חק נתן ברכת הזבח וצאן קדשים מה שתירצו.

ותתרבה תנופה מק"ו, וקשה דאי מתרבה תנופה בחוברין אמאי בעי קרא דקרבו לרבות סמיכה בחוברין הא כל הס"ד דלא תנהג הוא משום הק"ו מתנופה?, ע"י יד דוד.

לינפו כולהו בהדי הדדי קא הויא חציצה, וקשה הא מין במינו אינו חוצץ?, ע"י סוכה לז. תוד"ה כ"י, דמ"מ הוי פירכא, ועוד שבלאו אורחיה גם מין במינו חוצץ, וי"א שבגוף אחר הוי חציצה, ע"י שו"ת תורה לשמה קפא'.

בחילוק שבין תנופה לסמיכה דלזה מהני פעם אחת בלבד ולסמיכה אפשר אפילו הרבה, ביאר בחזון יחזקאל דתנופה היא דין "עשייה בקרבן" כמו שחיטה וזריקה ולכן הוא פעם אחת בלבד, משא"כ סמיכה הוא דין על הגברא לסמוך ולכן מהני כמה פעמים בכמה גברי, וכן הוא לישנא דקרא דבסמיכה כתיב 'וסמך', ובתנופה לא כתיב 'והניף' כי אם 'תנופה' על המעשה.

והושיט לו הראשון וכו', ובמיוחס לרש"י כתב מאותן יב' שעסקין בתמיד, והצאן קדשים הגיה יא', וברש"י כת"י כתב יג', וכולם אמת דבמשנה יומא כו: איתא 'תמיד בתשעה' וזה מלבד השוחט והזורק, וברש"י שם כתב דלחכמים היה כהן נוסף שהיה מעלה איברים מהכבש למזבח, ושם במשנה כה. איתא יג' כהנים דכוללת עמהם גם דישון מזבח הפנימי ומנורה, חמדת דניאל.

פרק שתי הלחם

תוד"ה שתי, דנו האם לחם הוא לשון זכר או לשון נקבה, והביאו ראייה משמואל ובתויו"ט תמה למה לא הביאו ראייה מקרא ד'לחם תנופה שתיים'? ות"י בטהרת הקודש דיתכן דהתם קאי על המנחה המזוכרת בפסוק, וע"י צאן קדשים שבזה ת"י למה לא מקשה הגמרא כאן כמו בקידושין שהיה דתנא לכתוב שני הלחם?, אלא דכאן יש קרא דמסייע ליה.

נילושות אחת אחת ונאפות אחת אחת, ויליף בגמ' מקרא, ולכאורה דינא דנילושות אחת אחת הוא חיוב, אבל נאפות אחת אחת הוא אינו חיוב אלא רשות, ע"י טהרת הקודש, וע"י חזו"א כו' ה' שמסתפק בזה, ובקרבן אורה הקשה היאך נאפות אחת אחת, הלא קדושתן בתנור וכלי שרת

אינו מקדש אלא כל השיעור בבת אחת, ות"י דהיה הכל נאפה כאחת רק הניח בתנור אחת אחת, וע"י במקדש דוד ג' ג' שדן בנושא קידוש כלי שרת, וע"י מנחת אברהם כאן בשם הגרי"ז.

ובדפוס היה עושה אותן, ע"י תוד"ה ובדפוס דמסתפק אם הדפוס היה מבפנים או מבחוץ, וע"י תיו"ט במשנה מה שדקדק בדברי הרע"ב וע"י בשפת אמת, ובטהרת הקודש דן אי שתי הלחם גם נעשה בדפוס או שגם זה נתמעט מ'אותם'.

תוד"ה וכשהוא הקשו אמאי לא קדש הלחם כבר בדפוס, וע"י קרבן אורה דת"י לפי דרכו לעיל דרק כשכולן בכלי מתקדשות, ע"ע טהרת הקודש, וע"י מה שפ"י שם את סוף דברי התוס'.

שלשה דפוסין וכו', ע"י תפא"י בועז א' מהלך שלם בדפוסין היאך היו, ע"ע טהרת הקודש, וע"י מנחת חינוך צ"ז שהביא מחלוקת רש"י והרמב"ם ממה היו עשויין הדפוסין.

ע"ב

רבי הנינא אומר כמין תיבה פרוצה, ורבי יוחנן אמר כמין ספינה רוקדת, וברמב"ם תמו"ס ה' ט' כתב דכל חלה מהן מרובעת ופסק כר"ח ותמהו האחרונים מהיכי תיתי, ע"י נושאי כלים, וע"י קרבן אורה ליקוטי הלכות, ושיח השדה.

כמין ספינה, ע"י רש"י ותוס' וע"י חמדת דניאל שיישב דברי רש"י, וע"י חזו"א מב' כח', ובמה שכתבו בסוף דבריהם דעובי טפח היה בתוך הקיפול, ע"י עולת שלמה, וע"ע מה שביאר קושיית הגמ' 'קנים היכי הוו יתבי' לפי רש"י ולפי תוס'.

תוד"ה דסמכי, כתבו דהסניפין היו תומכין רק בחלה התחתונה, וע"י צאן קדשים, וחזו"א מב' כח' מהיכן למדו זאת התוס', ומה שהקשו לפי"ז ע"י ברכת הזבח וצאן קדשים.

היכי סמכי ליה סניפין ללחם, ע"י פרש"י בבאור הקושיא, וע"י עולת שלמה וישר וטוב.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל גלב"ע טו' כסלו תשעח'

ל"ישיבישע בלאט" מהדורא מורחבת, או לקבלת הדף מידי יום ביומו, שלח בקשה ל- 7652935@gmail.com ואנו נשלח לכם בל"ג, מידי יום.